

No només per riure

David Trueba i Jordi Évole, divendres a Sant Feliu de Guíxols Foto: MANEL LLADÓ.

Semblava agosarat inaugurar el Festival de la Porta Ferrada [<http://www.festivalportaferrada.cat/>] amb una xerrada –o un diàleg o una entrevista o qui sap què–, però la llarga ovació que el públic que omplia el Teatre Auditori de Sant Feliu de Guíxols va dedicar divendres a David Trueba i Jordi Évole, després d'una allau de paraules de gairebé dues hores, no deixava cap dubte: la fórmula funciona i és tan senzilla com posar en escena dos bons comunicadors sense guió, amb un parell de tamborets, una pantalla

on projectar algunes frases i poca cosa més.

Com a teloner va aparèixer Andreu Buenafuente, un dels ideòlegs del cicle Instint, que divendres va sortir per primera vegada fora de Barcelona. Buenafuente va parlar de “dignificar les xerrades” en un moment en què “ens estem fent un munt de preguntes”. Com a tast, es va projectar a la pantalla un fragment del recent Instint protagonitzat per Mariscal i Buenafuente.

Ja entrant en matèria, Évole va explicar que Trueba i ell eren en realitat els suplents de Mariano Rajoy i Artur Mas (“No han pogut venir”) i que utilitzarien el seu guió. Tot seguit, el periodista de Salvados va anunciar el seu entrevistat, el cineasta i escriptor David Trueba, que va irrompre amb una guitarra espanyola, ja que, tractant-se d'un festival d'estiu, trobava adient algun tipus d'aportació musical. I amb l'excusa que Hombres G estaven tocant en aquell moment a Cap Roig, es van posar a cantar un tema del grup de David Summers, que a part de dir-se com Trueba “també té algú de la família molt famós”. Gràcies a Déu no van cantar gaire.

De seguida van recuperar el tema Rajoy/Mas. “Jo crec que al final us donarà els diners”, va dir Trueba sobre el president espanyol, presumptament absent a Sant Feliu perquè el 18 de juliol “Rajoy sempre té alguna cosa a fer”. Tampoc no es van lliurar de la sàtira del duet l'alcalde de Sant Feliu, Joan Alfons Albó (CiU), i el tinent d'alcalde Pere Albó (PSC), dos Albó que representen “l'autèntica sociovergència”.

La corrupció a Torredembarra, els “nous pobres” que porten la nevera a hotels de quatre estrelles, Rubalcaba (“Te'n recordes?”), els 40 anys que Évole complirà dilluns, Pablo Iglesias (“Quina putada per al PSOE que els enfonsi algú que es diu com el seu fundador”), Amazon, la religió, una anècdota singular que barrejava el penis de Santiago Segura i el ginecòleg Santiago Dexeus, les complexitats del negoci del cinema, Pep Guardiola (“Vaig ser molts anys el germà de Fernando Trueba, després el marit d'Ariadna Gil i ara l'amic de Pep Guardiola”) i el qüestionable liberalisme d'Esperanza Aguirre, per la seva manipulació de Telemadrid, van ser altres temes tractats. Però durant gairebé tota la vetllada, i sobretot quan es va convidar el públic a fer preguntes, el gran tema va ser Catalunya/Espanya: “El procés és més llarg del que sembla i ha de ser-ho necessàriament per no fer-se en el fragor de la batalla i perquè el referèndum, si es fa, ha de ser vàlid per a tots. Es pot arribar a un acord”, va dir Trueba, més seriós i solemne que durant la resta de la nit.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/762432-no-nomes-per-riure.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mescultura&utm_source=rss&utm_medium=mescultura&utm_campaign=rss